

РЕШЕНИЕ

№ 6287

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4614** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на НАП – ЦУ, главна дирекция „Фискален контрол“, отдел „Оперативни дейности“ С., чрез юрисконсулт А. срещу Решение № 665/23.02.2021г. на СРС, НО, 135 състав по анхд № 17148/2021г., с което е отменено наказателно постановление № 609261 – F613097/03.11.2021г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на „Семекс-София“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл. 278б, ал.1 от ДОПК за нарушение на чл. 13, ал.3, т. 2 от ДОПК.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон и постановяване на ново съдебно решение, с което да се потвърди наказателното постановление. Изложени са доводи, че административното нарушение е извършено, на посочените дата и място на разтоварване на стоката не е имало представител на дружеството -получател. Обстоятелството дали и кога той е бил уведомен от превозвача, касаторът счита за неотнормо. Намира, че нарушението не съставлява маловажен случай, тъй като неспазването на данъчната дисциплина винаги се счита за сериозно нарушение. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското

възнаграждение.

Ответникът, чрез адв. К., в писмен отговор на касационната жалба и в хода по същество на делото излага доводи за нейната неоснователност. Иска потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разности.

Прокурор от СГП предлага да се остави в сила решението на въззивния съд.

Административен съд София – град, XX касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

След анализ на събраните доказателства в производството пред СРС е прието, че на 18.05.21г. била извършена проверка в [населено място], [улица], Логистична база „Д.“, при която се установило, че от страна на С.-С. ЕООД – като получател на стока с висок фискален риск не е присъствал управителят или упълномощено от него лице на посочените пред органа по приходите място, дата част на получаване/разтоварване на стоката. Фискалният контрол върху движението на стоката бил започнал на 17.05.21г. в 11:20ч. на ГКПП Д. мост 2, документирано с протокол №050901848008-1 от 17.05.21г. Било установено, че стоката се превозва от Х. за България от превозвач Ф. Логистик ЕООД [населено място]. Стоката трябвало да бъде получена на 18.05.21г. в 09:00ч., като при проверката на товарния автомобил било поставено техническо средство за контрол с №0659947. На последваща проверка от дата 18.05.21г. в 09:00ч. се установило, че до 09:40ч. на мястото на получаване/разтоварване на стоката се явил водачът на товарния автомобил, но не се явил управител или пълномощник на дружеството-получател на стоката. Резултатите били обективирани в протокол №050901848008-2/18.05.21г. Съставен бил АУАН за нарушение на чл.13, ал.3, т.2 от ДОПК, извършено на 18.05.21г., актът бил предявен и връчен на пълномощник на дружеството, който го подписал без възражения. Въз основа на АУАН е издадено НП № 609261 –F3 613097/03.11.21г., с което на „Семекс-София“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл. 278б, ал.1 от ДОПК за нарушение на чл. 13, ал.3, т. 2 от ДОПК. Съдът отменил наказателното постановление с мотиви, че не се доказва водачът на транспортното средство, превозващо стоката да е изпълнил задължението си по чл.13, ал.2, т. 4 от ДОПК да уведоми получателя за датата и часа на разтоварване на стоката. Липсвали категорични доказателства, че жалбоподателят е бил предварително уведомен, респ. че е знаел за декларираните конкретни дата, място и час на разтоварване/получаване на стоката, за да осигури своевременно присъствието на упълномощено лице в момента на разтоварване на стоката. При тези данни е прието, че представителят на получателя не е бил информиран за часа на разтоварване, поради което е пристигнал на мястото веднага след узнаването от приходните органи за осъществения фискален контрол и е присъствал при разтоварване на стоката, като е установено от кредитираните свидетелски показания на актосъставителя. СРС приел, че не е извършено нарушение на чл. 13, ал. 3, т.2 от ДОПК.

Съдебното решение е правилно, постановено при изяснена фактическа обстановка и правилно приложение на материалния закон. Настоящата съдебна инстанция споделя

мотивите на СРС, че няма извършено нарушение на чл. 13, ал.3, т. 2 от ДОПК. Няма спор, че стоката е с висок фискален риск, съгласно Списъка, утвърден със заповед на Министъра на финансите, както и че „Семекс-София“ ЕООД е получател на същата по вътрешнообщностно придобиване и че на декларираното място на разтоварване в [населено място] на датата 18.05.2021г. не е имало негов представител или съответно упълномощено лице по реда на ДОПК. Съгласно чл.13, ал.3, т.2 от ДОПК при извършване на фискален контрол върху движението на стока с висок фискален риск лицето – получател/купувач на стоката, е длъжно да се яви на посочените пред органа по приходите място, дата и час на получаване/разтоварване на стоката или да осигури присъствието на упълномощен свой представител. Това задължение е последица от вменено с чл.13, ал.2, т.4 от ДОПК задължение на водача на транспортното средство да уведоми лицето получател/купувач и/или изпращач/продавач на стоката за извършения фискален контрол върху движението на стоката и за поставените технически средства за контрол и за задължението на получателя/купувача, в случая „Семекс-София“ ЕООД да присъства на мястото на получаване или разтоварването на стоката. Административнонаказващият орган не е ангажирал писмени доказателства за това пред въззивния съд, като такива не са налице и в приложената административнонаказателна преписка, а уведомяване на задълженото лице е елемент от обективната страна на фактическия състав на нарушението по чл.13, ал.3, т.2 от ДОПК. Правилен е изводът на въззивния съд, че от доказателствата не се установява, че представителят на дружеството - получател на стоката е бил уведомен от водача на превозното средство за извършвания фискален контрол и произтичащите от това за него задължения. Съгласно Определение №4978 от 06.07.2021г. по адм.д. 5489 по описа за 2021г. на АССГ производството по реда на чл.41, ал.3 вр. чл.127ж, ал.1 от ДОПК съдът е установил, че за пристигането на автомобила в логистичната база упълномощен представител на жалбоподателя бил уведомен с имейл на 15.054.2021г. в 09:23ч., но такова доказателство не е предоставено от АНО както пред въззивния съд, така и пред касационната инстанция. Още повече, че предприетите от органите по приходите от ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП действия за обезпечаване доказателства, обективирани в протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск №050901848008-6/18.05.2021г., мълчаливо потвърдени от директора на ТД на НАП С. са отменени с цитираното определение на АССГ, в това число и тези, обективирани в протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск, послужил като основание за издаване на наказателното постановление. В този смисъл, като не се доказва по безспорен начин твърдяното нарушение, на дружеството не следва да бъде наложено и процесното наказание.

Дори и да се приеме, че са налице елементите от обективната страна на нарушението, приложение намира чл. 28 от ЗАНН, в редакцията на текста към датата на извършване на нарушението. Видно от кредитираните от въззивния съд свидетелски показания представител на дружеството се е явил веднага след узнаването от приходните органи за осъществения фискален контрол и е присъствал при разтоварването на стоката, оказвайки съдействие на приходните органи. В настоящия случай може да се приеме, че нарушението е с ниска степен на обществена опасност и е извършено за първи път от наказаното лице, а органите по приходите са предприели съответните действия по обезпечаване на доказателствата, като липсват и вредоносни последици. При това наказанието е наложено незаконосъобразно и явно несправедливо.

Предвид изложените съображения съдът намира че не са налице твърдените

касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

На ответника не се дължи присъждане на разноски, тъй като липсват доказателства за тяхното извършване пред настоящата инстанция. В този смисъл и възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение в касационната жалба е неоснователно.

На основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XX - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 665/23.02.2022г. на СРС, НО, 135 състав по анхд № 17148/2021г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.